

- 95 Pohriechu zevně blúdíte,
že za svatého boha prosíte,
pro konstanské to činíte,
na mú vieru nesmyslíte.
- 100 Poněvadž ten sbor konstanský
zde se na zemi osvětil,
proč zaň kněžie boha prosie,
aby s ním duch svatý bydlil?
- Však což koli jest svatého,
v tom duch svatý jest zacelo;
nepros, kněže, za svatého,
nebt nepotrebuje toho.
- 105 Dvě létě tomu minuly,
jakž kněžstvo v Konstanci leží,
nic dobrého neučinili,
než dva mistry zahubili,
- 110 mistra Jana, Jeronýma,
jenž statečně vyznávala.
Toť jich hrozná vina byla,
že kněžské hříechy pravila,
- smilstvo, pýchu i lakomstvie
i také svatokupectvie.
- 115 Toť nám svědčí svaté čtenie,
žeť kněz nemá mieti sbožie.
- Nemáš, kněže, více mieti,
jedno tělesnú potrebu,
a což k uoděvu příslušie,
120 k sprostnému řádu kněžskému.
- Protož čímž kolivěk vládneš
a to nesličně utrácieš,
věz to, kněže, toť jest krádež,
svatokrádectvie i lúpež.
- 125 Toť vám svatý Bernart praví,
božie řeči potvrzuje,

a zákon starý i nový
pevněť nám to ukazuje.

- 130 Otče, synu, svatý duše,
rač všech rozum osvietiti,
rač spasiti naše duše,
bychom tě mohli chváliti,
- v tvém božství tě milovali,
všech hříechův se vyznávali,
135 potom s tebou kralovali,
v tobě se věčně kochali.
- Amen

2 zavedenie poblouzení – 4: pro hříchy křesťanů – 5 zákonu příkazům Kristovým v Novém zákoně – 6 pro zlosti pro zlé skutky – 10 reptí reptají – 11: proč posilujete blud – 13 čtenie evangelium, bible – 14 ustavenie ustanovení, zřízení – 19 z Konstancie vydanie vynesení, rozhodnutí z Kostnice (kde zasedal církevní koncil od listopadu 1414 do dubna 1418) – 24 pro nic za nic, za žádnou cenu – 27 neukazuj nedokazují – 28: dovolávající se Písma, na základě Písma – 29 ta večere přelavná: svátost oltářní, ustanovená Kristem na jeho poslední večeři s učedníky – 30 vydaná ustanovená – 33 tolik toliko, jen – 36 sprostným prostým, neučeným – 39 duostojni hodni – 41 popové kněží – 46 jedno jenom, pouze – 47 smysla zbyl pozbyl rozumu – 49n. ve čtení: Jan 6,54 – 57n. svatý Pavel: 1 Kor. 11,23 – 60 dávaju dávám – 65: komu se má více věřit – 70 urozumieš porozumíš – 77n.: Jan 14,6 – 92: musíte od toho (učení) ustoupit – 94 za svaté: tj. za členy koncilu kostnického – 96 nesmyslíte nemyslíte správně, nemáte zdravý rozum – 98: zde na zemi se posvětil, prohlásil se svatým – 102 zacelo zajisté, dozajista – 105 dvě létě (duál) dva roky; podle toho lze datovat vznik písně na konec r. 1416 nebo na začátek r. 1417 – 110 vyznávala (duál) hlásili se ke Kristovi, vyznávali jeho učení – 112 pravila (duál) mluvili o... – 116 sbožie majetek, jmění – 118: jen čeho je nezbytně třeba k živobytí – 122 nesličně neslušně, mrzce – 136: abychom se věčně těšili ze spojení s tebou

(BEKYNĚ)

Slyšte ještě, bratříe milí,
jižť se na duchovnie chýlí
konec této piesničky:
oznamujť vám sestřičky.

- 5 Mužuovť sú se odpřisáhly
a dábla sobě zle dosáhly;
naučily se abecedě,
chodie rády po besedě.

- 10 Tyf pokrytě čtú na kněhách,
jazyk jim běží na líhách,
staré, mladé zpravujíc
a sebe nepolepšujíc.
- 15 S každým se chtie hádati,
jemu řeči dosti dáti;
nenaučily se latině
ty klektavé bekyně.
- 20 Mistři, kněží ani žáci
nemohúť jim odolati:
anať přieliš mnoho mluví
a v skutku málo naplní.
- A majíť pokorné pláště.
A to na ně vězte zvláště:
sprostněť velmě kráčeji,
srdce v zlostech omáčeji.
- 25 Zavíjejíť se v roškop
jako v němečský hunškop;
zdáť se jim v tom duchovenstvie,
ano na mnohých pokrytstvie.
- 30 Na kázanieť nechodie,
nežť se některé svadie
řkúc: Však my lépe vieme,
neb v zákoně často čteme.
- 35 Neroďte vtipně smýšleti
a tak všetečně říkati.
V dobrém všem poddány buďte,
jedny druhé k tomu veďte.
- 40 Bohu čest a chválu vzdajte,
žen se zlých pilně varujte,
neb zetře Kristus, kámen
jemuž jest jméno. Amen.

2: obrací se k duchovním – 4 *oznamujít* upozorňují na..., ukazují; *sestřičky*:
bekyně, tj. ženy, které se sdružovaly k horlivějšímu náboženskému životu – 6 *sobě*

dosáhly spojily se – 9 *pokrytě* pokrytecky, naoko – 10 *na líhách* jako namazaný
(*líhy* klády, po nichž se spouštějí sudy) – 11 *zpravujíc* opravujice, mistrujice – 16 *klek-
tavé* žvanivé, upovídáné – 21 *pokorné* na znamení pokory – 23: chodí, vystupují velmi
skromně – 24 *v zlostech* v zlých skutečích, v hříších – 25 *v roškop*: druh závoje n. kukly
(z něm. Rosskopf; srov. *caputia muliebria*, vulgariter roškopy, Milíč, ČČM 54, 1880,
535) – 26 *hunškop* koňská ohlávka – 27 *duchovenstvie* projev nábožnosti – 28 *ano*
avšak – 30 *se svadie* dávají se do hádky – 33: nechlubte se svým důmyslem – 35 *v dob-
rém* pokud jde o dobré – 39-40: neboť (je) zavrhne Kristus, nazývaný kamenem (srov.
Efez. 2,20)

(VIKLEFICE)

- 5 Stala se jest příhoda
nynie tohoto hoda,
že jedna viklefice
pozvala k sobě panice,
a chtiec ho vieře naučiti
- 10 a řkúc: Pro Ježíše,
přiď ke mně velmi tiše!
Chci tě vieře naučiti,
ač ty mne chceš poslúchati,
chciť písmo otevřiti.
- 15 Panic viklefce odpovědě
a na ni velmi mile hledě
řka: Já chci rád vše učiniti,
ač ty mne chceš naučiti
v tvém zákoně býti.
- 20 Vece viklefka: Zezři na mě,
paniče, přiď ke mně
až po klidu,
když tu nebude lidu;
chciť písmo zjeviti.
- 25 Panic bez meškánie
učini jejie kázanie.
Po večeri v neděli,
když uhlédal svú chvíli,
přišel jest k ní tiše.